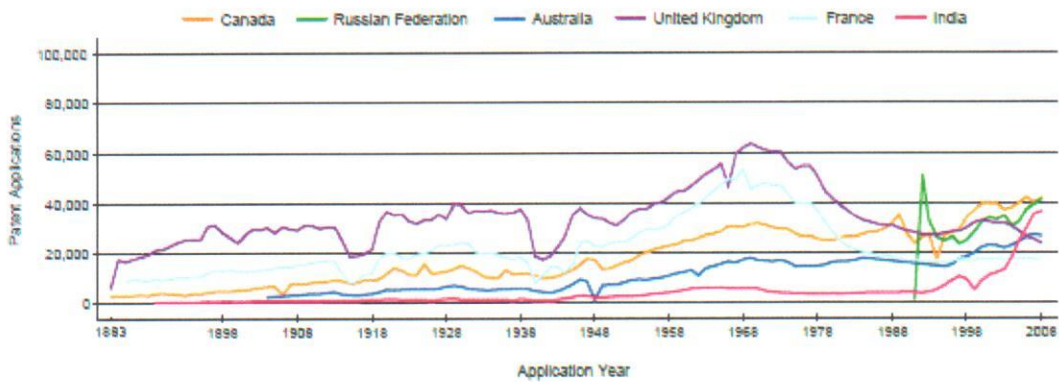
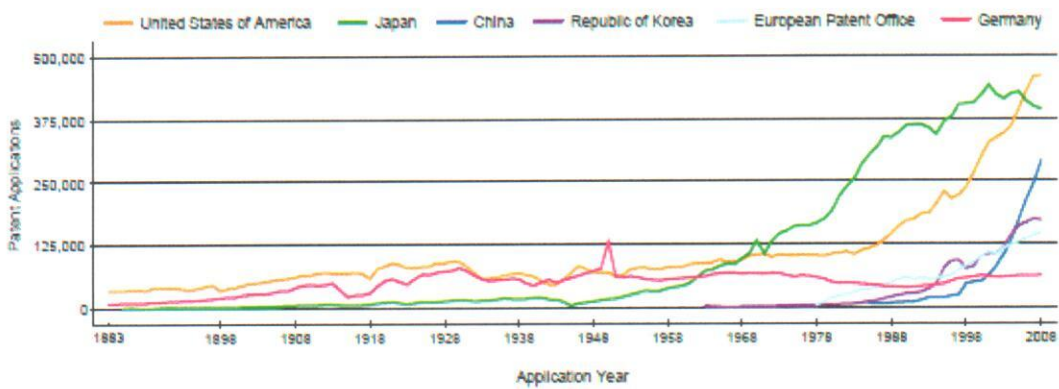
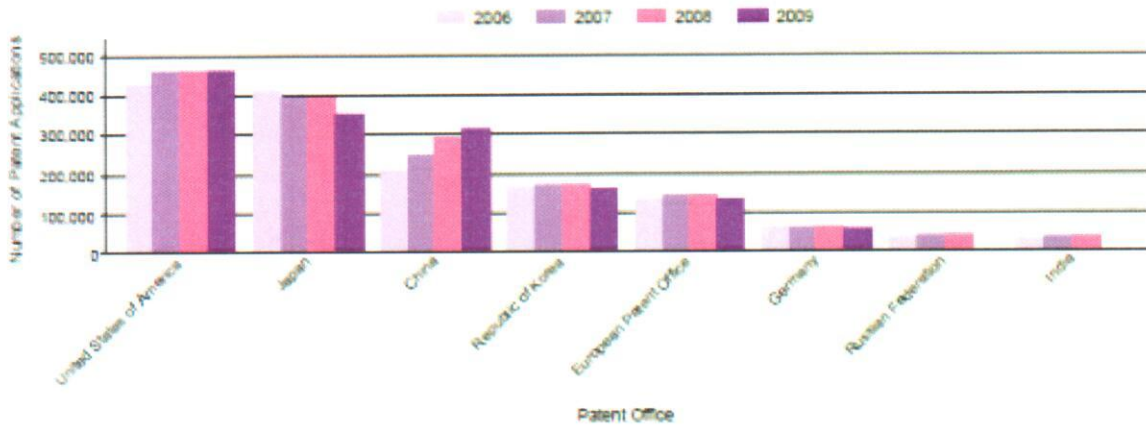
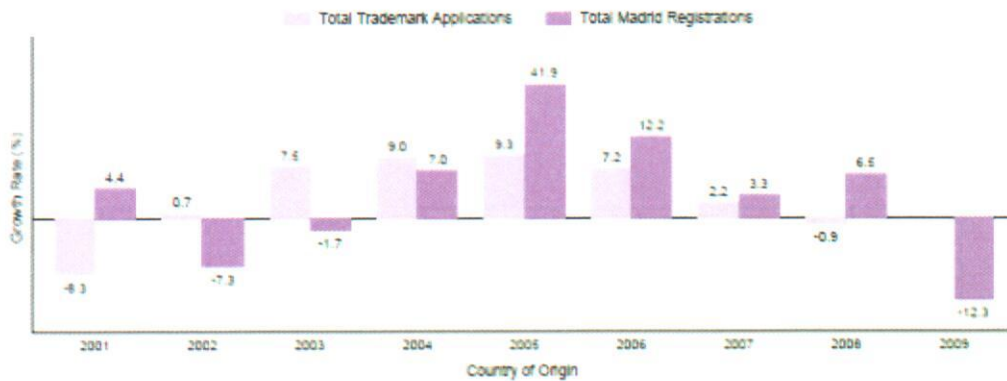

STATISTIKY

Přihlášky patentů dle státu

Přihlášky ochranných známek

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

198 096 ✓

(11) (B1)

(61)
(23) Výstavní priorita
(22) Přihlášeno 19 12 78
(21) (PV 8558-78)

(51) Int. Cl.³ A 47 C 1/00

(40) Zveřejněno 31 08 79
(45) Vydáno 01 6 82

(75)
Autor vynálezu

RUŠAJ ANTONÍN ing.
STUHLÝ VÁCLAV, OSTRAVA

(54) Přestavitelná židle

1

Vynález se týká přestavitelné židle, která je vhodná k použití zejména pro pracovníky, vykonávající práci ve stoje, ať v dílnách nebo kancelářích.

Dosavadní známé přestavitelné židle, které mají sedadla přestavitelná ve vertikálním směru buď šroubovým, nebo hydraulickým mechanismem jsou vhodná pouze pro pracoviště, na kterých pracovník vykonává práci v sedě.

Pro pracoviště, na kterých pracovník vykonává práci ve stoje, například konstrukční kanceláře, u obráběcích strojů a podobně, je známá židle, sestávající z trubkového rámu, na kterém je přestavitelně namontováno sedadlo, které je v požadované poloze sajišťováno pojišťovacími šrouby, kde trubkový rám je ve své spodní části opatřen vspěrou, udržující trubkový rám v poloze odkloněné od svislice cca o 15°.

Nevýhodou této židle je sdlouhavá manipulace se sedadlem při jeho přestavování do jiné polohy a pevné spojení vspěry s trubkovým rámem, což činí tuto židli neskladnou.

Uvedené nevýhody dosud známé přestavitelné židle pro pracovníky, vykonávající práci ve stoje, se odstraní přestavitelnou židlí podle vynálezu, sestávající z trubkového rámu s přestavitelným sedadlem, který je na své spodní části opatřen vspěrou, jejíž podstata spočívá v tom, že stavěcí ústrojí sedadla je tvořeno stvory pouzder, surně uložených na

198 098

bočnicích trubkového rámu, kde bočnice jsou opatřeny otvory pro aretaci sedadla, a kde kratšími stěnami otvorů pouzder procházejí ve směru rovnoběžném s podélnými osami oválných otvorů kolíky, vyúsťující v otvorech pouzder.

Výhodou přestavitelné židle podle vynálezu je to, že umožňuje snadnou a rychlou manipulaci se sedadlem židle při jeho přestavování do požadované polohy, a že spojení sedadla židle s trubkovým rámem židle v požadované poloze je pevné, a tím spolehlivé.

Přestavitelná židle podle vynálezu je jako příklad znázorněna na přiložených výkresech, kde obr. 1 znázorňuje celkový schematický pohled na židli a obr. 2 detailní pohled na stavěcí ústrojí sedadla židle.

Přestavitelná židle podle vynálezu sestává z trubkového rámu 1, opatřeného na svých bočnicích, v jejich horních částech, otvory 2 pro aretaci sedadla 3, pevně spojeného s nosníky 4, které jsou částmi pouzder 5, suvně uložených na bočnicích. Stavěcí ústrojí sedadla židle je tvořeno otvory pouzder 5, jimiž jsou suvně uloženy na bočnicích trubkového rámu 1 přestavitelné židle, které mají ve svislém řezu tvar komolých klínů, takže půdorysné pohledy na otvory horních čel pouzder 5 jsou kruhové a půdorysné pohledy na otvory spodních čel pouzder 5 oválné. Kratší stěnou každého pouzdra 5, rovnoběžně s podélnými osami oválných otvorů spodních čel pouzder 5, se kterými jsou pevně spojeny nosníky 4 sedadla 3, procházejí kolíky 6 pro aretaci sedadla 3 na bočnicích trubkového rámu 1, které jsou uloženy v některých z otvorů 2 bočnic trubkového rámu 1. Ke spodním částem bočnic trubkového rámu 1 jsou připevněny konzoly 7, se kterými je čep 8 spojena vzpěra 9 pro udržování trubkového rámu 1 v šikmé poloze.

Přestavování sedadla 3 do požadované polohy se provede odklopením sedadla 3 vůči trubkovému rámu 1 ve směru k jeho hornímu konci, čímž dojde k vysunutí kolíků 6 z otvorů 2 bočnic trubkového rámu 1. Odklopení sedadla 3 vůči trubkovému rámu 1 je umožněno klínovým tvarem otvorů pouzder 5. Po vysunutí kolíků 6 z otvorů 2 je možno sedadlem 3 libovolně posouvat po bočnicích trubkového rámu 1 a provést jeho aretaci v libovolné poloze, dané rozsahem rozteče krajních otvorů 2 bočnic trubkového rámu 1.

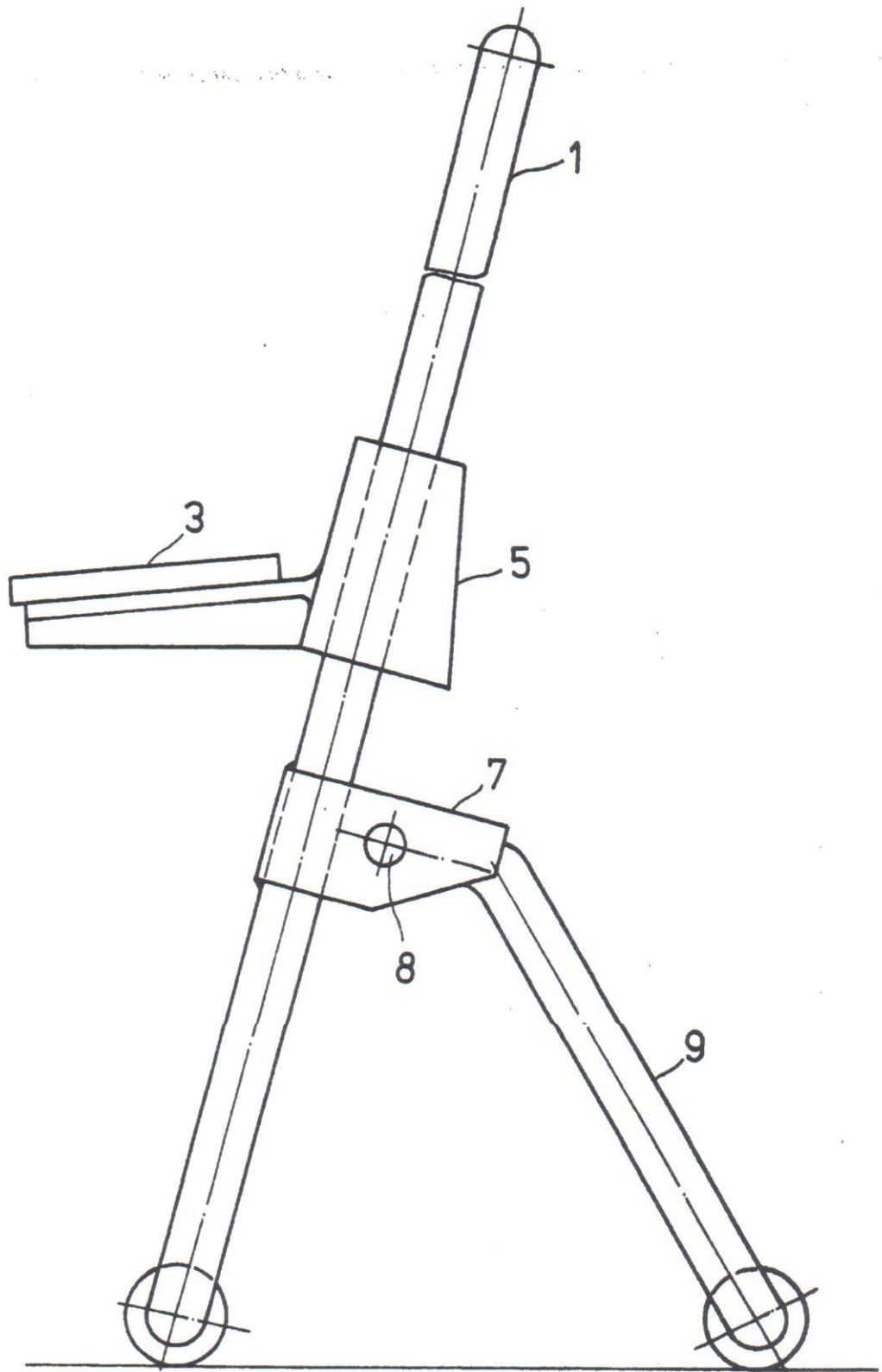
Při uskladňování židle podle vynálezu sklopí se vzpěra 9 kolem čepů 8 k trubkovému rámu 1, čímž se dosáhne zmenšení potřebného uskladňovacího prostoru.

P R Ě D M Ě T V Y N Á L E Z U

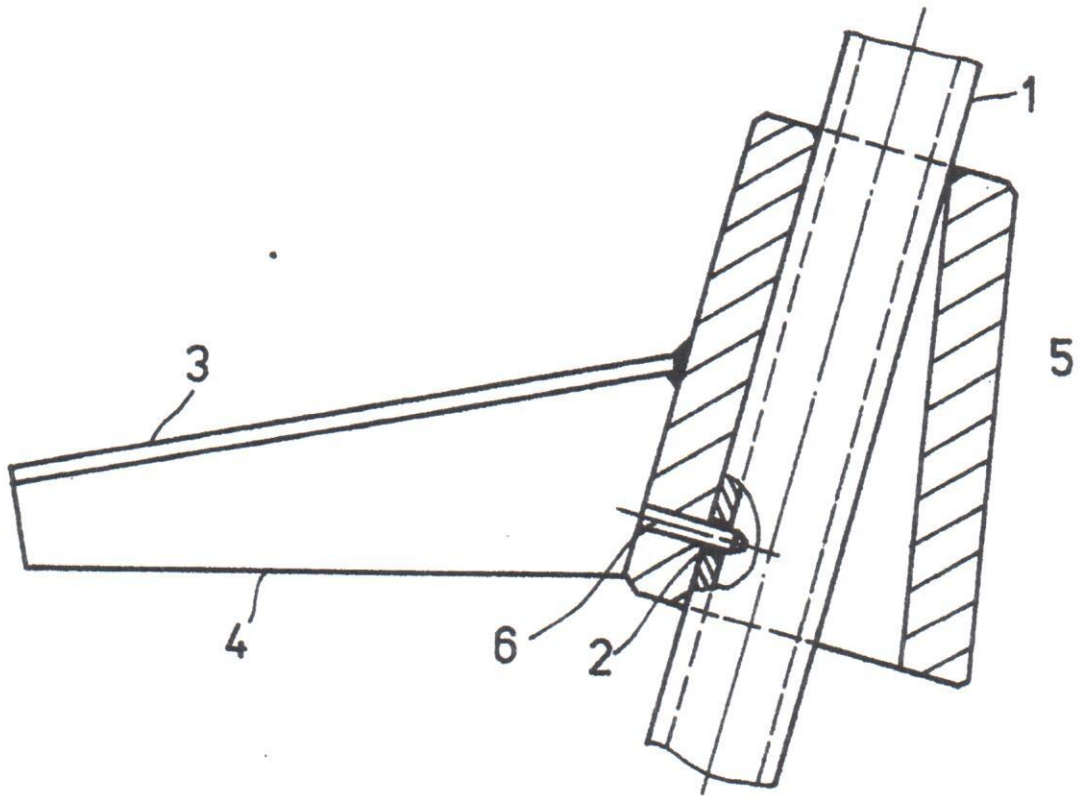
Přestavitelná židle, sestávající z trubkového rámu, na kterém je přestavitelně uloženo sedadlo, kde trubkový rám je na své spodní části opatřen vzpěrrou, vyznačené tím, že stavěcí ústrojí sedadla (3) je tvořeno otvory pouzder (5), suvně uložených na bočnicích trubkového rámu (1), kde bočnice jsou opatřeny otvory (2) pro aretaci sedadla (3), a kde otvory pouzder (5) mají ve svislém řezu tvar komolých klínů, a kde kratšími stěnami otvo-

rů pousder (5) procházejí ve směru rovnoběžném s podélnými osami oválných otvorů kolíky (6), vyúsťující v otvorech pousder (5).

2 výkreay

Obr. 1

Obr. 2

ČESKÁ REPUBLIKA
ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ

Výpis z rejstříku ochranných známek

(111) Číslo zápisu:	166439	(730) Vlastník
Druh známky:	Slovní	(551) Záznam o kolektivní ochranné známce
(220) Datum podání:	25.07.1985	(510) Seznam výrobků a služeb
(151) Datum zápisu:	11.12.1986	(156) Obnova zápisu
(320) Vznik práva přednosti:	25.07.1985	(791) Licenční smlouvy
(210) Číslo spisu:	54280	(800) Mezinárodní zápisy
(442) Datum zveřejnění přihlášky:		(740) Zástupce vlastníka
<u>/číslování dle INID</u>		(180) Zánik práv k ochranné známce
<u>kódů - standard OMPI/</u>		(500) Jiná práva, ostatní rozhodné údaje

---

Tento výpis je neprodejný, má pouze informativní charakter a byl pořízen na Internetu.

- (730) The Coca-Cola Company
Coca-Cola Plaza, 310 North Avenue
Atlanta
Georgia
Spojené státy americké
- (510) (32) nealkoholické nápoje a přípravky pro jejich výrobu.
Třídy výrobků a služeb:
32
- (156) Zápis ochranné známky obnoven s účinností k 25.07.2005.
- (791) S účinností od 26.05.1998 registrována nevýlučná licenční smlouva ze dne 01.10.1993 uzavřená s:
Coca-Cola Amatil Česká republika, spol. s r.o.
Českobrodská 23
198 00 Praha 9 - Kyje
- (740) Zeiner & Zeiner v.o.s.
Mgr. Karel Šindelka
Maiselova 15
110 00 Praha 1

KAIS. KÖNIGL.

PATENTAMT.

Österreichische

Z. 3. 196

PATENTSCHRIFT N^r. 59853.

RHEINISCHE METALLWAAREN- U. MASCHINENFABRIK
IN DÜSSELDORF-DERENDORF.

Stahlrad.

Angemeldet am 15. Dezember 1910; Priorität vom 24. Dezember 1909 (Anmeldung im Deutschen Reiche).
Beginn der Patentdauer: 1. Mai 1912.

Die Entwicklung der modernen Geschütztechnik hat für die schwereren Geschütze, die früher von besonderen Bettungen schossen und dabei auch besondere, sogenannte Schießräder benutzten, das Bedürfnis gezeigt nach einem in jeder Beziehung widerstandsfähigen Rade, das es ermöglicht, von der Verwendung von Schießrädern abzukommen und das Schießen ohne besondere Bettungen zuzulassen, und das auch zum Fahren unter allen im Ernstfalle vorkommenden Verhältnissen, eintretendenfalls unter Verwendung von Radgürteln, geeignet ist.

Das Rad muß hierbei ganz bedeutenden Beanspruchungen gewachsen sein, soll auch dann seine Gebrauchsfähigkeit nicht verlieren, wenn es mechanische Beschädigungen durch Stöße oder Schüsse erhält, sei es selbst, daß durch solche ein Teil des Rades aus dem Ganzen herausgerissen wird.

Solchen Anforderungen kann ein Holzrad nicht entsprechen, aber auch die bekannt gewordenen Konstruktionen von Stahlrädern genügen für diesen Zweck nicht. Es ist erforderlich, daß das Rad eine Ausbildung erhält, bei welcher die Anordnungen der Teile zueinander und die Formung derselben so erfolgt, daß jeder Teil für sich die möglichst günstigste Form und durch seine Gestalt das möglichst größte Widerstandsmoment bekommt, das sich innerhalb der Gesamtform des Rades erreichen läßt. Die Teile müssen ferner so gegenseitig angeordnet, befestigt und ausgebildet sein, daß der eine den anderen in seiner Wirkung unterstützt, so daß durch ihre Zusammenwirkung ein Rad entsteht, bei dem das Gewicht, das für die Räder zulässig ist bzw. das bei den bisher benutzten Holzrädern vorhanden war, nicht überschritten wird und trotzdem die vorgeschilderten Anforderungen erfüllt werden.

Bei dem Stahlrad gemäß der Erfindung ist danach gestrebt, daß das durch die Gewichtsgrenze beschränkte Material an allen Stellen so günstig wie möglich ausgenutzt wird und es mußten deshalb für die das Rad aufbauenden Konstruktionsteile andere Formen gewählt werden, wie sie die bisher bekannt gewordenen Stahlräder, bei denen auch schon Blechscheiben als Mittelteil oder aus Blech gebildete hohle Speichen runder Form verwendet wurden, aufwiesen.

Die beiden Blechscheiben, die einen Hauptbestandteil des Mittelrades bilden, sind in der Zeichnung mit *c* bezeichnet. Sie sind verhältnismäßig weit voneinander angeordnet. In ihnen sind die Ausschnitte *f* angebracht, und an den so gebildeten Rändern ist das Material des Bleches an der einen Scheibe nach innen, an der anderen Scheibe nach außen umgebördelt, so daß auf den Mittelblechen senkrecht stehende Flanschen entstehen, die zum Befestigen der Querbleche *g* dienen. Diese Querbleche verbinden somit an so viel Stellen, als Ausschnitte vorhanden sind, das eine Blech des Mittelteiles mit dem anderen. Es entsteht dadurch an den Stellen, wo in speichenartiger Form das Blech der Mittelscheiben erhalten geblieben ist, ein Querschnitt, wie in Fig. 3 gezeichnet, die einen Schnitt nach 3—3 der Fig. 1 darstellt. Der Querschnitt der Speiche ist der eines Hohlträgers, bei welchem die Wandungen aus senkrecht aufeinander stehenden, im wesentlichen geraden Platten gebildet werden. Er besitzt also in bezug auf beide Symmetrieebenen des Querschnittes ein hohes Widerstandsmoment.

Am Rande der Mittelscheiben und in der Mitte setzt sich das Blechmaterial um die Ausschnitte herum ohne Unterbrechung fort. Auch an diesen Stellen, also rings um die Ausschnitte herum, ist die Verbindung des einen Bleches mit dem anderen Blech des Mittelteiles durch das

Čtvercové bílé tablety s barevným květinovým vzorem

